

Hodnocení: 3 body (ještě) – je to, zejména v té druhé části, nějaké zmatené (a v poslední větě to je vystupňované...)

Jan Váňa, 173 329

COLLINS, Harry M. EVANS, Robert. 2002. The third wave of science studies: Studies of expertise and experience. *Social Studies of Science*, 32 (2): 235-96.

Mohou všichni mluvit do všeho? Aneb hledání veřejné pravdy

Na začátku 70. let se vědní studia pustila do projektu rozkládání vědecké autority. Obecnou maximou ve vědě mělo být rozpuštění hranic mezi experty a neexperty a otevření vědy veřejnosti. Toho se v různých případech ve větší či menší míře podařilo dosáhnout – věda není brána za nositelku absolutní pravdy. Při hledání vědecké legitimacy ovšem zůstal trochu stranou původní účel rozhodování, totiž dospět k nějakému fungujícímu technickému řešení.

Autoři článku proto pro určité typy rozhodování vyzývají k vytyčení nových hranic, kde by do určité části rozhodovacího procesu měli zasahovat pouze specialisté. Zásadním rozdílem oproti dobám absolutní vědecké autority je přitom postavení vědců jakožto členů celé vědecké obce na úroveň nespecialistů. Jednoduše řečeno: do rozhodování by měli v určitých momentech (třeba z toho důvodu, aby se celá věc vůbec „pohnula dopředu“) hovořit jenom ti, kteří mají k problému co relevantního říct. To nemusejí zdaleka být jenom vědci, ale např. i neziskové organizace nebo část veřejnosti, která má s problematikou přímou zkušenost. Veřejnost, která do tohoto specializovaného „jádra“ nepatří, nemá být od rozhodování odstřižena – jen je třeba si uvědomit, zda opravdu vždy ví, o čem a proč rozhoduje.